

R O M A N I A
TRIBUNALUL BRASOV

-secția comercială și de
contencios administrativ-
și fiscal-

SENTINTA CIVILA

DOSAR

Sedință publică din

2005

PRESEDINTE:

-judecător

GREFIER:

Cu participare PROCUROR: _____ cadrul
Parchetului de pe lângă Tribunalul Brașov.

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra
soluționării cererii formulată în baza legii contenciosului
administrativ de către reclamanta SC _____ în
contradictoriu cu pârâtele DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE
BRASOV și DIRECTIA DE CONTROL FISCAL BRASOV.

La apelul nominal făcut în ședință publică la pronunțare
se constată lipsa părților.

Procedura îndeplinită.

Dezbaterile asupra cererii de față au avut loc în ședința
publică _____, când părțile prezente au
pus concluzii în sensul celor consemnate în încheierea de ședință
din aceea zi, care face parte integrantă din prezenta, iar instanța,
din lipsă de timp pentru deliberare, a amânat pronunțarea
pentru data de 20 decembrie 2005.

T R I B U N A L U L

Constată că prin acțiunea în contencios administrativ
înregistrată pe rolul acestei instanțe în data de 21.06.2005
reclamanta SC _____ a cerut anularea în parte ca
neîntemeiată și nelegală a deciziei _____ emisă de
pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov, în ceea ce
privește punctul 2 al acesteia și în consecință să se dispună
obligarea pârâtei la rambursarea sumeiX
reprezentând TVA deductibil.

În motivarea acțiunii reclamanta arată că prin raportul
de inspecție fiscală și decizia de impunere emise și înregistrate
de pârâta Direcția Controlului Fiscal Brașov s-a respins cererea
reclamantei de rambursare a TVA

Contestația reclamantei împotriva actelor administrației fiscale menționate a fost admisă în parte de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov fiind anulate în parte raportul de inspecție fiscală și decizia de impunere nr. [redacted] pentru suma [redacted] reprezentând TVA și respins contestația pentru suma [redacted] reprezentând TVA și a respins contestația pentru suma [redacted] reprezentând TVA aferentă facturilor [redacted], pentru motivul că nu au calitate de document justificativ.

Aceste facturi au fost emise de SC "O" [redacted] în urma executării unor lucrări de hidroizolații cu participarea și a SC "S" [redacted] ambele firme având același administrator [redacted] -lucrări executate în beneficiul reclamantei.

Organul de control a apreciat că aceste facturi nu au calitatea de document justificativ deoarece au fost înstrăinate de către SC "S" [redacted] către SC "O" [redacted] care ulterior le-a emis către SC "O" [redacted] contrar prevederilor HG nr. 831/1997 care precizează că "Procurarea și utilizarea de formulare tipizate cu regim special de înscriere și numerotare din alte surse decât cele prevăzute în prezenta hotărâre sunt interzise....", arată reclamanta.

Facturile susmenționate au calitate de document justificativ întrucât sancțiunile pentru nerespectarea HG nr. 831/1997 art. 6 (nu pot fi aplicate decât emitentului acestora, reclamanta (neavând atribuții și drept de control asupra emitentului, în ceea ce privește achiziționarea și utilizarea acestor formulare tipizate. Acest fapt rezultă și din procesul verbal [redacted] întocmit de DGFP Prahova, cu ocazia controlului încrucișat efectuat la SC "S" [redacted] prin care se constată că cele 5 facturi au fost înstrăinate de SC "S" [redacted] către SC "O" [redacted] cu încălcarea legii, fapt ce a condus la sancționarea contravențională a societății în cauză.

Totodată, cu prilejul controlului a fost sancționată contravențional și SC "O" [redacted] pentru încălcarea art. 41 alin.1 lit.b) din Legea nr. 82/1991 republicată.

În aceste condiții SC "O" [redacted] (nefiind emitentul ci beneficiarul facturilor, nu i se pot aplica sancțiuni pentru nerespectarea art.6 din HG nr. 831/1997 în ceea ce privește procurarea și utilizarea acestora, motiv pentru care urmează a beneficia de prevederile art.145 alin.8 din Legea nr. 571/2003, respectiv de dreptul de deducere a TVA pentru suma ce face

obiectul punctului 2 din decizia nr. 91/2005, concluzionează reclamanta.

Prin întâmpinarea formulată pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov solicită respingerea acțiunii ca neîntemeiată invocând motivele expuse în continuare:

Reclamanta nu poate beneficia de dreptul de deducere a TVA în valoare de X lei aferentă facturilor fiscale deoarece acestea nu îndeplinesc calitatea de document justificativ fiind aplicabile în cauză prevederile art. 6 din HG nr. 831/1997 care prevăd că: "Procurarea și utilizarea de formulare tipizate cu regim special de înscriere și numerotare din alte surse decât cele prevăzute în prezenta hotărâre sunt interzise."

Operațiunile consemnate în aceste formulare nu pot fi înregistrate în contabilitate, iar bunurile care fac obiectul tranzacțiilor respective sunt considerate fără documente legale de proveniență".

Pârâta consideră că reclamanta avea obligația de a verifica facturile fiscale emise de SC Ogo în baza cărora a fost dedusă TVA în valoare de X lei, mai ales că facturile în cauză au aceeași serie ca și facturile emise de SC S și în acest sens invocă prevederile art. 6 din Legea contabilității nr. 82/1991;

"(1)-Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz".

De asemenea pârâta invocă și prevederile art. 145 alin. 8 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal precum și faptul că facturile menționate nu conțin informații cu privire la codul fiscal al cumpărătorului, sediul, contul și banca și care s-au dovedit că nu aparțin societății emitente.

Analizând probatoriul administrat, susținerile părților și prevederile legale invocate, instanța va admite acțiunea reclamantei pentru considerentele expuse în continuare:

Reclamanta a contractat, în calitate de beneficiar executarea unor lucrări de hidroizolații cu executantele

SC"O și SC"S, ambele fiind executante având aceeași conducere, respectiv administrator

Pârâtele, respectiv organele de control fiscal nu contestat realitatea lucrărilor executate și respectiv consemnat în facturile emise de executanți și nici modul de calcul al TVA motiv pentru care instanța reține că reclamanta în calitate beneficiară a achitat valoarea lucrărilor și a TVA conform contractelor și a facturilor corect întocmite, sub aspect conținutului acestora (lucrările executate, prețul acestora TVA).

Ca urmare se reține că TVA aferentă (acestor lucrări respectiv facturi) a fost colectată și vărsată integral la bugetul de stat de societățile executante iar beneficiara-reclamanta are drept de deducere a TVA aferentă facturilor emise de cele două societăți executante.

Controlul fiscal a fost efectuat de organele pârâtelor la cererea reclamantei de compensare a sumei negative (deductibile a TVA) în valoare de 400.000 lei înscrisă în decontul lunarianuarie 2005, cu obligațiile fiscale ale reclamantei la bugetul de stat.

Prin raportul de inspecție fiscală pârâta Direcția Controlului Fiscal a considerat a fi nedeductibil fiscal TVA în valoare de 400.000 lei pentru considerentele de facturile emise de societățile executante au fost completate pe formulare desprinse din același facturier - semnate de administrator la ambele societăți (filele 73-89).

Aceste aspecte au fost stabilite urmare controlului încrucișat efectuat cu concursul DCF Prahova care însă nu a mai stabilit și alte nereguli.

Pârâta DGFP Brașov prin Decizia nr. 01/2005 a admis contestația reclamantei pentru suma de 400.000 lei, pentru aceleași considerente reținute inițial în raportul de inspecție fiscală.

În drept pârâtele invocă și interpretează erone prevederile legale în temeiul cărora au respins la compensa inițial suma de 400.000 lei și ulterior, recunoscând parțial eroarea în mod implicit au admis suma de 200.000 lei.

Astfel, textul art. 145 alin.8 din Codul fiscal este invocat de pârâte fără relevanță deoarece reclamanta și

justificat dreptul de deducere prin prezentarea facturilor fiscale completate corespunzător potrivit mențiunilor prev. de art. 155 alin.8 societatea emitentă fiind înregistrată ca plătitoare de TVA.

Faptul că facturile emise de executanta SC O nu menționează codul fiscal, contul bancar și sediul complet al cumpărătorului (reclamantei) nu are relevanță atâta vreme cât se menționează denumirea reclamantei în mod corect, faptul că sediul acesteia este în Brașov precum și numărul de înregistrare la ORC.

Cu privire la prevederile art. 6 din HG nr.831/1997 invocate de pârâte, acestea sunt de asemenea vădii nerelevante și neincidente în cauză deoarece formularele tipizate cu regim special de înscriere utilizate la emiterea facturilor nu au fost procurate și utilizate din alte surse decât cele prevăzute în acest act normativ.

Astfel, fiind respectate prevederile art. 6 din HG nr. 831/1997, respectiv procurarea și utilizarea formularelor tipizate ale facturilor fiind legală, facturile fiscale în litigiu (necontestate de pârâte sub aspectul realității operațiilor economice, al valorii lucrărilor achiziționate de reclamantă și a calculului TVA) constituie documente justificative, conform art. 6 din Legea nr. 82/1992, în sarcina reclamantei constatându-se inexistența vreunei culpe.

Ca urmare, reclamantei nu îi poate fi imputabil faptul că administratorul (aceeași persoană) a emis facturile pe același facturier pentru ambele societăți executante a lucrărilor, atâta vreme cât lucrările au fost efectuate iar facturile au fost emise pe formulare tipizate legale, conform prevederilor art. 6 din HG nr. 831/1997.

PENTRU ACESTE MOTIVE

IN NUMELE LEGII

H O T A R A S T E :

Admite acțiunea în contencios administrativ fiscal formulată de reclamanta SC " " cu sediul în Brașov, în contradictoriu cu pârățile Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov și Direcția de Control Fiscal ambele cu sediul în B-dul M. Kogălniceanu nr. 7 și în consecință:

Anulează în parte decizia nr 91/2005 emisă de pârâta D.G.F.P. Brașov și decizia de impunere nr 1013/2005 emisă de Direcția de Control Fiscal Brașov obligă pe pârâte în

solidar la rambursarea către reclamantă a sumei
reprezentând T.V.A. deductibil.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile
comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi 20.12.2005-.